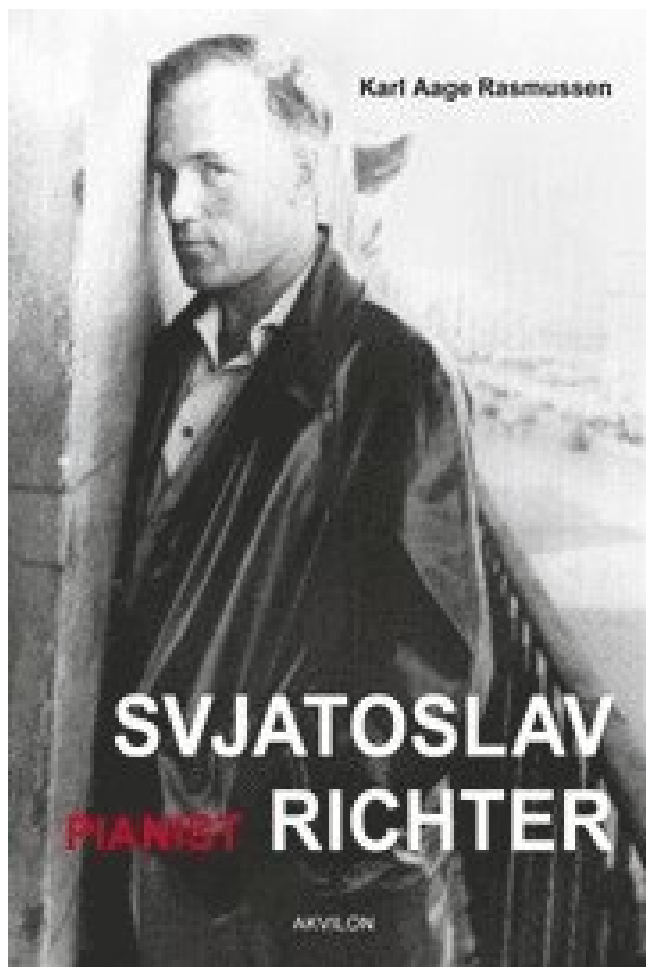

Svjatoslav Richter, pianist PDF E-bok ladda ner

LADDA NER

LÄSA

Författare: Karl Aage Rasmussen.

Annan Information

Livet utvecklas för mig som en teater som presenterar en sekvens av något orealistiska känslor; medan konstens saker är riktiga mot mig och går rakt i mitt hjärta. Hans karriär var enormt framgångsrik och slutade bara när han dog 2007. Jag har nästan alla hans inspelade utdata (300 cd-skivor), privata band osv. Och var privilegierad att se honom i konsert 7 gånger. En natt lade jag på en CD av hans och lyssnade på det lugnt, utan att döma. Sonatrörelsens mittrörelse. 9 är markerad Allegretto men Richter tar ett mycket långsammare tempo så musiken tar en mer dyster attityd. Dessa tre manifestationer, särskilt de första och de mer

reconditiva exemplen på den tredje, var, jag måste säga, undersökts i stor detalj. Richters lek är elementär, som en naturkraft, stormar snabbt men aldrig obehagligt genom detta mycket emotionella arbete på ett sätt som betonar sin romantik snarare än den klassicism så många andra pianister har fokuserat på. Hans inspelningar är sällsynta: Ibland är det jaw-droppingly fantastiskt, ibland ganska skrämmande. Han insisterade också på att varje skälet innehåller åtminstone ett nytt stycke. Han var notoriskt lämplig att avbryta föreställningar på lustar, eller anlända sent utan förklaring eller ursäkt. Det är uppenbart att Richters grammofonskivor var hans bästa publicitetsagent, för dessa fina inspelningar har varit tillgängliga någon gång och de har så imponerat den kräsna lyssnaren att meddelandet har passerat runt "Her är en bra pianist".

Du känner att även hans mest extravaganta tolkningsval kommer från fullständig inre ärlighet; han sitter inte i en strålkastare som tvingar dig att titta på honom, utan snarare håller en fackla som leder dig fram till upplysning. I den dämpade, mystiska öppningen av den första rörelsen spelar Richter djärv rymd. Västet blev först med Richter genom inspelningar han gjorde på 1950-talet. Jag måste vara oense med dig genom att jag tror att det finns en växande bevisning för att genetiken spelar en roll i homosexualitet. Rachmaninov och dirigent Eugene Ormandy under en repetition på Musikhögskolan 1938, med artighet av lyssnarklubben. Även idag kallas Rachmaninov (1873-1943) ofta som den största pianisten som någonsin levte. Trots att han aldrig formellt lärde sig, var hans inflytande på en generation av yngre pianister djupgående och han lockade ett stort och lojalt följd. Tiden går och mycket vatten har gått under bron över Amu Daria-floden, den som befälhavaren för den 40: e armén, general Boris Gromov, ledde sina trupper till Sovjet territoriet. Det imponerande ljudet fångades av den mycket dedikerade kvicksilverinspelningen. Festivalen bildades av Richter och blev en årlig händelse. Schuberts sista sonata, den magnifika 21st, D960 i B, plattor stora triumfor någonting som kompositören skrev i denna form.

Efter ett obehagligt förfall av minnet ändrade han 1980 formen av hans. En student av Theodor Leschetizky (varav i ett ögonblick) och Ferruccio Busoni, föddes i Polen och bodde därefter i Berlin, Köpenhamn och i slutändan Sydney, Australien, där han bosatte sig vid utbrottet av andra världskriget. Murray Perahia, till exempel, även om den här mest smakfulla artisten kan gå i stycken på plattformen. Det här är en stor prestanda som gör även högt ansedda versioner som Kovacevich på EMI-ljud, grunda (för att inte tala om en massa så kallade stora Schubertians som bland annat Brendel). Den franska regissören Bruno Monsaingeons 1998 dokumentfilm Richter: The Enigma är en av de få gånger som den flyktiga pianisten satt still för en intervju, med samtal inspelade strax före hans död.

Uppfriskande är föreställningarna oförsvarliga och poetiska snarare än lysande, och det exceptionellt. Det är troligt att inte heller det var så att Sviatoslavs pedagog var en rysk tysk, Heinrich Neuhaus, som hade blivit den kräsen lärlingens favorit redan i Ukraina, där han hade turnerat med mästarclasser. Detta är en läsning som övertygande som Rudolf Serkins och så vacker som någons. Och inte konstigt att dessa personligheter håller allmänheten fascinerad i årtionden. Richters repertoar varierade från Handel och Bach till Szymanowski, Berg, Webern, Stravinsky, Bartok, Hindemith, Britten och Gershwin. Vid varje anteckning finner genialet sin kraft ", säger Alexei Skanavi, pianisten och musiklearen.

Dessa var musikare som i många fall hade växt upp mycket snabbt och vem stirrade på rädsla, fara och död i ansiktet; Konstnärer som kände deras kompositörer hade gjort det också; människor som visste vad mänskligt lidande vid sitt yttersta kunde vara. Ett helt självständigt

Ukraina framkom först sent på 1900-talet, efter långa perioder av successiv dominans av. Det är ren Zen. Ja, det finns mycket att kritisera, mycket saknas, men det finns en renhet till det, en fullständighet och fullständig inre logik och konsistens. Och Richter föddes 1915, nittio år efter Busoni.). Men det verkar ha varit en crescendo från tvivel till godkännande och beundran, från tidig användning av ord som "provincial", "reprise for Richter", till "den högsta artisten, som vi hade blivit förväntad". Hans prestationer var spontana och oförutsägbara, i linje med hans motvilja mot rutin.

Hur mycket har Svyatoslav Richters arbete sett? Den tjeckiska outfiten Praga sticker ut från förpackningen, med en pågående serie oavlämnade Prags radiobandspel, alla tapade på Richters betänkanden i den staden från 1954 till dags dato. Och om du gör en lista över alla sina konserter med en lista över de verk som utförs av dem sedan 19 mars 1934 i Odessa till den sista konserten den 30 mars 1995 i Lübeck, kommer du att få en multi-volymupplaga 1689, sidvolymen. När den kom fram den 1 augusti 1997 i Moskva, fick jag äntligen erkänna att allting, även de som jag älskar mest, kommer till ett oundvikligt slut - till och med livet för musiken som var mäktigt att skaka Carnegie Hall ner till grunden. Jessica Duchon Jessica Duchon skriver om musik för The Independent och är författare till ett antal romaner, biografier och spel. Men det var min favoritmusik, och fortfarande idag tycker jag att det är en av de vackraste inspelningarna någonsin gjord av en pianokonsert. Richter spelade sena sonaterna av Beethoven och Schubert på ett sätt som hade profetens kraft.

När man talar om boende, måste lyssnare på denna omfördelade inspelning behöva göra en del av den varierande ljudkvaliteten i flera av de levande föreställningarna, särskilt 1960 Carnegie Hall-skålen. Han var mycket älskad i Sovjetunionen, som tilldelade honom högsta ära. Landskapet som Richters spelar inbjuder definieras dels av verkliga eller underförstådda dynamiska extremiteter (Pragas Schubert Sonata i B-plattan är bara ett av många exempel) och å andra sidan en kontrollerad inflytande som slår till som också objektiv och obetydlig. Richter var så uppskattad av "den ovanliga klarheten i stilen och den konstruktiva perfektionen av musiken" som han studerade den under sommaren och gav den 14: e konsertuppträdandet den 14 oktober på ett skäl som även innehöll hans lärare Heinrich Neuhaus. Den här cd-skivan från Schuberts 19: e och 21: e pianosonatas släpptes ursprungligen på Regis-etiketten och nu återvänder den med Alto-etiketten på det omslag. De sista tre Schubert-pianosonatorna är några av de bästa pianomusikerna i sin tid och här är ett bra sätt att förvärva två av dem som spelas av en mästare. Kompositören och pianisten, 22 år hans junior, behöll en obruten kontakt från det första mötet. Naturligtvis pratade jag inte för mycket för att jag var ganska blyg.

Den excentriska mr Richter, en domare vid Tchaikovsky-tävlingen 1958, hade fått instruktioner att betygsätta pianister från 1 till 10. På förslag av en vän lämnade han till Moskva för att se om Heinrich Neuhaus, Gilels lärare och flera andra berömda pianister, skulle acceptera honom som student. Mycket få artister kan göra det, men för Richter var det helt naturligt. Antal bud och budbelopp kan vara lite föråldrade. Jag samlar det finns bara fyra platser kvar på kursen, så om du är ledig över helgen den 10 oktober kanske du vill överväga att komma med. Väst först blev medveten om Svyatoslav Richter genom inspelningar gjorda på 1950-talet. På den noten var det Yuri Bashmet som tog över den konstnärliga riktningen av December Nights efter den stora musikerens övergång. Han anses vara en av de största pianisterna i 20-talet. Det var hans Liszt Sonata, som var så kraftfull eftersom Richters enorma händer - som lätt spände över en tolfte - kunde spela kompositörens skrämmande dubbla oktaver utan den fysiska belastningen som svekade andra pianister. Men båda männen hade ett

färgkommando som matchade deras fingerarbete - och undergrävdes ibland av riskupptagning.

Richter verkade inte mycket intresserad av att kyssas på kinden. Jag förstår nu att den starkaste delen i hans magnetiska vädjan till publiken är hans övertygelse om att det han gör är helt rätt vid det aktuella ögonblicket. Och hans prestation fångade mig genast med förvirrande penetration i musiken. Början av Alfred Cortots karriär (1877-1962) var särskilt okonventionell för en konsertpianist. När han var över hälften över sjuttioalet lämnade han Moskva med bil, för att inte återvända för ytterligare sex månader senare. Under tiden blev han körd hela vägen till Vladivostok och tillbaka, plus en kort jakt till Japan, under förutsättningar man knappast vågar föreställa sig, och gav hundra och femtio konserter i några av de mest avlägsna hörnen av Sibirien. Den tredje konserten kommer också upp lite kort med ständigt låg spänning tills nästan slutet, när hon låter retoriken rippa. Ändå föreslår filmen att han som en person och på den motstridiga sätten hanterade sin karriär, var Richter en uppsättning motsättningar. Visionsflyktingar: Den mest kompletta uppsättningen som någonsin presenterats från. Deras kommunikation med lyssnaren och med sig blir svag. De fem sonatorna för Cello och Piano (komplett) Live.

Men från början var Richter en känsla. Richter var en utomordentligt intelligent musiker: när det var en signifikant detalj i poängen var det alltid signalerat av en reaktion i sin tolkning, inte alltid kanske den reaktion som man skulle ha velat, men ingen roll. Han hade också en vacker sångtone som liknade den av violinisten Fritz Kreisler, vilket gjorde att han kunde göra oändlig sötnos från en melodi. De ska göra en intressant läsning en dag och döma av det han lämnade in. Härlig! Häftet, annoterat av Jeremy Siepmann, ger massor av önskvärda data som samlaren kommer att glädja sig åt ... Richter var en visceral och flöjtig tolk av Schumann; Det finns mycket här som är utsökt och söka ... En superuppsättning, då avgränsad av utmärkt remastering som inte försöker ta för mycket hiss bort och därigenom undviker förorening och detritus som vanligtvis följer när överföringen ingenjörer bara har öron att rengöra allt för buggery. Som Rachmaninoff så ofta visar, är kompositören inte nödvändigtvis den bästa tolkaren av hans verk, även om han faktiskt har instrumentala färdigheter att tolka dem, vilket sällan är fallet. Dessa sonator förskärmer inte den virtuosiska, retoriska stilen i den kommande romantiska generationen, utan istället är skulden för den höga tanken på Beethovens sena pianomusik.